

N.F.S. Grundtvig "Nyaars-Aften"

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.17, juni 2021

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1839 (SJ: 613)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 6

US *Udvalgte Skrifter* 8

VU *Værker i Udvalg* 8

GSV *Grundtvigs Sang-Værk* 3, nr. 190

Teksten er etableret af Helena Fabricius

Punktkommentarer og tekstredigering er skrevet af Helena Fabricius og Vanja Thaulow, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Else Riisager
Indledning er skrevet af Vanja Thaulow, redigeret af Krista Stinne Greve Rasmussen og Else Riisager

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning cand.theol., adj. professor (i dansk salme- og kirkehistorie) Jørgen Kjærgaard

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

[A:1]|VU:126|PS:204|US:185|GSV:358

Nyaars-Aften.

- 1 Hvad kvidder I om, I Spurve graa!
Saa seent i Kongens Have?
|PS:205Vil I for min Vaande Bod mig spaae:
En Skat i Nyaars-Gave,
|GSV:359En Svale-Rede, et Spurve-Skjul,
Hvor Unger mine kan lege Jul,
Og fjedres til at flyve!
- 2 Mig sidder en lille Fugl i Barm,

Som kviddrer om det Samme,
Ja, synger det ud med Tone varm,
Saa Hjertet staaer i Flamme
Og hvisker venlig: syng høit i Chor!
Den Synge-Mester, i Himlen boer,
Dit Nyn har sat paa Noder!

- 3 Den Rede til Smaa, det Spurve-Skjul
Ved Altret for den Gode,
Jeg ønsked mig alt saamangen Jul,
Og haabed veltilmode;
Men Klogskab siger: det faaer du ei,
For Kæmper spærre den Kirkevei,
Som fri er af Guds Naade!
- 4 Men Klogskab! du glemmer, Herrens Aand
Er Friheds Ven i Nøden,
Og glemmer, Gudfaders høire Haand
Er stærkere end Døden,
Hans Øine finkle, hvorhen de see,
|A:2|Der smelte Kæmper som Vox og Snee,
Og saa gjør Kongens Hjerte!
- 5 **|VU:127|**Og Hjertet, det er et Rigdoms-Dyb,
Hvor Klogskab aldrig bunder,
Og brænder end for den Lamper syv,
Den seer dog ei Guds Under;
|US:186|Som Morgen-Stjernen, i Livets Elv
|PS:206|Den allevegne kun seer sig selv,
Og af sit Skiær forblindes.
- 6 **|GSV:360|**Thi trodser jeg Klogskabs bittre Smil
Og Natte-Syn som Uglen,
Jeg venter paa Kirke-Markens *Nil*,
Og priser Hjerte-Fuglen,
Og takker eder, I Spurve graa,
Som hjalp med Kvidder den Lille paa
Sin gamle Nyaars-Tone.
- 7 Velkommen igjen, du Nyaars-Dag,
Med Guld og grønne Skove!
Jeg Duen alt seer paa Kirke-Tag,
Som holder Tro og Love,
Med den der kommer fra Himlens Drot
En kiærlig Hilsen, et Budskab godt,
En himmelsk Nyaars-Gave!

8 Da straalere igjen Guldkronen prud
Paa Kongen af Guds Naade;
Da sjunges paany om Christi Brud,
Og Alt hvad hun skal raade;
Ja, derom synge Guds Engle smaa,
A:3Som Svaler vævre og Spurve graa,
Gudshusets tamme Fugle!

9 Da banes den gamle Adelvei
Til Staden paa det Høie,
Da skinner paany og skjules ei
Guds Lys for hver Mands Øie,
Da straalere Korset paa Kirketop,
Da Vidne-Skaren staaer herlig op,
Og Støvets Tunger gløde!

N. F. S. Grundtvig.
